

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy-útszárna-utca sarkán
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9-11 óra között,
és Bolonya, kut-utca 356. sz. alatt
hol minden délután találhatók.
A szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Nagy-küküllőmegyei érdekl. közlemények
Horváth László
arszervezőhöz Segesvárra küldendők,
kis-küküllőmegyei érdekl. közlemények
Gyöngyösi István
arszervezőhöz Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva vagy vidékre po-
tán küldve
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kó
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETESEK DÍJA:
hasábos gármond-sor vagy annak helye
kr. (1-10 sor 50 kr., Nagyobb és több-
szöri hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés után külön 30
kr. bélyegdíj fizetendő.
Nyiltéri közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyilt-tör előre fizetend
Kéziratokat vissza nem adotnak

Az E. M. K. E. brassó-, kis- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágóthai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKENT HARÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes s Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein s Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelík Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

127-ik szám.

Brassó, Csütörtök november 7-én.

V. évfolyam. 1889.

Álláspontom.

II.

Szterényi József a „Brassó” 5 éves szerkesztője, a kit a főesperes hasonlóképp kitapsolt és utána kiabált, nem az én, hanem a dr. Weisz Ignác s társai buzdítására jött Sepsiszentgyörgyről Brassóba és alapította itt meg a „Brassó”-t. Én tartózkodó voltam eleintén irányában. Voltak, a kik emlékeztettek a „Hátárszéli Közlöny”-ben (Nemere) Sepsiszentgyörgyön személyem ellen intézett támadásokra és óva intettek, hogy tartózkodjam tőle. Nem tehettem, mert láttam, hogy fiatal ember, hogy nem ismeri itten a viszonyokat, hogy bizonyos itteni, ugynevezett álnevű hősök vezették félre. Csak most, 5 év múlva tudtam meg, hogy helyes uton jártam: mert valóban csak azok vezették félre, kiknek egyike mult hó 27-én a „Gazeta” gyönyörűségére tapsolt az ő lemondásának is, mint az enyimnek és más néhány egyén, kik e tapsok társaiul szegődtek, de a kik velem szemben álarozot vettek fel. Ezek az urak irták ellenem ezen cikkeket.

Közel négy hónapig szerkesztette a „Brassó”-t 1885-ben s én csak előfizetője voltam. Az óvoda-ügy volt, melyben lapjában legelőbb megszólaltam, évenként öt forintot ajánlva az óvodára, s azóta pontosan is fizetem.

Az Emke ügye hozott Szterényivel közlelbbi ismeretségbe. Én elnök, ő jegyző és mult év óta mint titkár. Öt év óta együtt vezettük a brassói Emke összes ügyeit. Volt alkalmam megismerni és őszintén becsülni az ő odaadó munkásságát, páratlan pontosságát, mely még a központban is annyira feltűnt, hogy oda is jegyzővé választották. Ő ott is kitűnően teljesítette feladatát. Bejárt minden hónapban saját költségén a központba s míg ott egyfelől a központ érdekeit szolgálta, másfelől melegen támogatta a brassói Emke érdekeit. Ez uton, nagy részben az ő közbenjárására, részesültek óvodáink annyi és oly nagymérvű segélyben, népkönyvtárakban, melyeket egyetlen más Emke választmány sem élvez. Mult évben, mint a központ küldötte, részt vett az aradi Emke választmány szervező gyűlésén is a saját költségén. A vasuton irta az aradi lapok számára a buzdító, lelkesítő vezércikkeket. Ide

haza lapja és tolla mindig az Emke szolgálata állott. Annyi odaadást tapasztaltam benne ügyünk iránt, mennyit csak egy Sándor Józsefben. Szterényiről irta az Emke központjának évi jelentése 1888-ban, hogy róla több dicséretet nem irhat „mintha azon óhajurknak adunk kifejezést, vajha hazánk minden vidékére jutna egy-egy Szterényi Józsefünk.”

Titkára ő az óvoda felügyelő bizottságának s a színészeti szakosztálynak. Szolgálatkészsége minden irányban kifogástalan volt. Évi jelentései úgy itt nálunk három közgyűlésen lelkes tapsokat arattak, a közgyűlés minden évben köszönetet és elismerést szavazott neki és a központi évi jelentéseknek is fényoldala volt. Ő kezdeményezte Brassóban a szegény tanulókat segélyző (rongyos) együletet. Ő penditette meg 1883. decz. 3-án a polgári kör felkérésére tartott felolvasásával az „I. brassói takaréks-önsegélyző szövetkezet” létesítését, mely felolvasását a polg. kör külön is kiadta. Ő volt lelke, mindene annak, hogy a brassói magyar iparosok az Emke központja utján munkát és pénzt kaptak, — a maga költségén, ingyen utazott értők Kolozsvárra, Budapestre. Minden irányban szolgálta hiven, becsületesen a magyar ügyet. Évenként saját költségén, a magyarság érdekében kiigazította a választók névjegyzékét, s 1886-ban 8 nap alatt egymaga közel 500 ily felszólalást irt. És mindezt pusztá jószántából! A dalárda érdekében ő irta 1886—1889-ben a leglelkesebb cikkeket. A vezetésére bizott Emke levéltára, jegyzőkönyvei a legpontosabbak, kifogástalanok. Mint hirlapíró s közgazdasági író tisztességes, szép nevet vivott ki magának. — Közgazdasági tevékenysége feltűnt felsőbb helyen is. Ennek köszönheti, hogy a kereskedelmi miniszter gyönyörű állásra, erdélyi részi m. kir. iparfelügyelővé nevezte ki.

Ilyen előzmények után mint villám csapott reám és másokra is a magyar prot. főesperesnek — Archidiaconu — felszólalása f. évi október hó 27-én, melyben azzal a vakmerő indítvánnyal állott elő, hogy a gyűlés ne vegye tudomásul a titkár jelentését, hogy szavazzon neki bizalmatlanságot. A főesperes ezzel üszköt dobott a gyűlésbe, összetörte az öt év óta oly szépen

haladó, munkálkodó brassói Emke választmányt. Lelkem felháborodott e hallatlan szívtelenségre. Senki sem ismerhette úgy Szterényi öt éves önzetlen munkásságát a magyarság és az Emke körül, mint én. Senkinek sem fájhatott azon indítvány úgy, mint nekem. Október 25-én elintézhettük volna a választmányi gyűlésben a jelentés ügyét is. Ott volt a főesperes is, két év óta most legelőször, de ott legfőbb dolga volt, engemet durván sértegetni, az évi jelentés helyett a „Székely Mózes” ünnepély meghiusítására fordítva minden álokoskodását. Azt akarta, hogy előbb a közgyűlést tartsuk meg s azután a „Székely Mózes” ünnepélyt. A következmény megmutatta, hogy mit akart ezzel is elérni. A Székely M. ünnepélyt akarta meghiusítani s engemet, a ki arra az emléktáblára házról-házra gyűjtöttem, akart kompromittálni, a hős fejedelm emléket és hazafias törekvésemet meghiusítani, nevetség tárgyává tenni. És tette ezt azon ürügy alatt, mert a programban is az Emke közgyűlése állott elől, melyet a titkár jóhiszeműleg készített, de melytől azonnal elállott, mihelyt felvilágosítottam, hogy nekem igen terhes lenne a közgyűlés után még egy hosszú beszédet felolvasnom.

S mindezt egy prot. főesperes tette volna, ha egy szavazat az ő tervét meg nem hiusította volna. Ezenkívül megpróbálta egy hiveiből alkotott esti gyűlésen keresztül vinni, azt is, hogy magát alelnöknek választassa, mi ellen semmi kifogásom sem lett volna; de ez ellen már ott is felszólaltak és így csak Szterényit szemléltette ki főesperesi áldozatául. — Tudta jól, hogy ezt ellenezni fogom. Ezért tapsolt a „Gazeta” lelkesítésére mindkettőnk lemondásának. Így jutalmazta meg mindkettőnknek négy évi önzetlen fáradozásunkat, az óvodák és az Emke ügyeinek vezetésében kifejtett buzgó munkásságunkat. Tapsolt a főesperes és így kiáltott: „Ezt akartam!” Miért?

Koós Ferencz,
kir. tanácsos tanfelügyelő.

Belföld.

Brassó, nov. 6. (Tanácskozmány az iparnak adandó állami kedvezmények tárgyában.) A kereskedelmi miniszteriumban f. hó 4-én Baross miniszter elnökle alatt azon javaslat fölött folyt a tanácskozá

A „BRASSÓ TÁRCZAJA.”

Romániai oxigány népdal.

Száll a nap, már le is száll
Az a legény mind csak áll,
Szemeit az utra szegzi.

Bátyám ne menj, ne hagyj itt,
Édes anyád haldoklik.

Verd meg Isten azt az erdőt,
Egy év alatt beh nagyra nőtt.
S az oláhok neki estek
Tolvaj korcsmát építettek.
Nagy ut mellé építették
S az „Ürmöshöz” így czimezték.

Közlí K. F.

A mostoha.

— Elbeszélés. —
(Folytatás.)

Báró D. Ilma levele Somosy Margitához.

XXVI.

Julius 26-án.

... Mint előre sejtém, gyönyörű álom volt. Engem, a kit oly kevesen szerettek eddig, álmomban vetélkedve szerettek; s ez oly végtelen boldoggá tett.

Szemeimet felnyitva, álmomnak folytatása volt; mert már a másik szobából behallám kis Margitom kacaját, Gizella és Béla hangját. Feloltázkodtam, s az

ajtóhoz lopóztam. Oh, Margit, ha láttad volna e gyönyörű képet, mely szemeim elé tárult! ... Gizella ágyában ülve, karjai közt tartá Margitomat, Béla az ágy előtt térdelt, s kis testvére picziny kezét csókjaival halmozá el ...

Soká néztem e gyönyörű képet, a mely nekem a jövőre annyi boldogságot ígér!

Pár nap múlva indulunk haza. Oszkárnak nem irok semmit e történetekről. Meg akarjuk lepni. Béla is haza jön velünk. Képelem, mint fog Oszkár örülni ...

Boldogságom teljes volna, ha Zoltán nem lenne oly beteg. Bár nem fekszik ágyban, de azért azt hiszem, órái megszámlálvák. A sorvadás lassan öl, de biztosan. Olyan az, mint ama virág, a melynek tövén kicsiny fereg rágódik, lassan vész el, de egyszer mégis elvész!

Velünk jó ő is, mint monda, jót fog tenni egészégének kertünk balzsamos levegője.

Én azt hiszem, hogy nem fog már onnan eljönni soha! ...

Oh Margitom még egy borzasztó csapásnak nézek eléje. E csapás akkor lessz, mikor szerelmét fogja eltemetni szegény

XXVII.

Augusztus 5.

Ne haragudjál édes Margitom, hogy oly régen nem

irtam, de Zoltán hazajöttünkör lefeküdt s azóta nem hagyta el az ágyát. Már alig van pár órája élni. S e pár órát mellette akarom töltöni. Hisz ugyis ki tudja, hogy mikor látjuk egymást a tulvilágon!

... Most levelet ir barátjának. Addig elhagyám szobáját, hogy én is irjak neked egy pár sort.

Pestről eljöttünkörrel velünk jött Béla is. Midőn kocsinkról leszállva, együtt Oszkár szobájába menénk, ez meglepetve kiáltott fel.

Nem tudta elképzelni, hogy mi történhetett velünk. Mert még együtt bennünket soha sem látott. Elmondánk neki mindent. Azóta Oszkár végtelen boldognak látszik lenni. Együtt vagyunk mindig. Egymással vetélkedve, tesznek öröömre mindent.

Margitomat meg annyira elkényezteték, hogy dajkájánál maradni sem akar.

Oh mily boldog lennék, ha Zoltán is velem örülhetne ...

Jöjj már kedvesem, hogy szívére ölelhessen szerető

Ilm á d.

XXVIII.

Zoltán utolsó levele barátjához.

Augusztus 5.

... Ez az utolsó levél tölem, kedves barátom, a melyben „Isten hozzád”-ot mond szerető Zoltán. — BCU Cluj-Napoca.

mely az egyes iparvállalatoknak adandó állami kedvezményekre vonatkozik. Minthogy a javaslat alapvetően csak általánosságban vannak formulázva és maga a törvény csak később fog szövegeztetni, az e tárgyban napvilágot látott közlemények nem lehetnek hitelesek.

Brassó, nov. 6. (Regálé.) A regále-kártalanítási törvény tudvalevőleg felhatalmazza az igazságügy-minisztert, hogy a végleg megállapított, de felmerült magánjogi igények miatt bírói letétbe helyezett kártalanítási összegek eldöntése, a részesedési arány megállapítása s a kártalanítási összeg kiutalása iránt bírói eljárást — kapcsolatban a bírói illetőség megállapításával rendeleti úton szabályozza. E rendelet tervezete kidolgozásával a miniszter Bokros Elek országgyűlési képviselőt bízta meg.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. nov. 6.

Ferdinánd bolgár fejedelem nagy pompával nyitotta meg a sobranjet. Megjelenésekor és távozásakor a képviselők melegen üdvözölték. A fejedelem a trónbeszéd második bekezdését végig emelt hangon olvasta fel és különös nyomatékkal azt a mondatot, mely az osztrák-magyar monarchia uralkodójának dicséretét említette fel.

A trónbeszéd hű tükre amaz örömdetes bolgár közviszonyoknak, melyekről immár egész Európa előnyösen ismeri Bulgáriát. Az az önértékes büszkeség, melylyel Ferdinánd országa haladásáról, az abban uralkodó béke-, rend- és megelégedésről, valamint az ezek folytán uralkodónk és legtekintélyesebb európai államferfiak részéről Bulgária irányában nyilvánított elismerés és rokonszenvről megemlékezik, teljesen jogosult s magunk is örömmel osztozunk a fejedelem abbéli reményében, hogy Bulgária eme tulajdonai és közviszonyai s az ezek folytán az európai közvéleményben kivívott sympathiák jelentékenyen fogják előbbre vinni a megvalósulás felé a bolgár nemzeti aspirációkat.

A hatalmakhoz való viszonyait olyanokul jelzi a bolgár trónbeszéd, a minőnek általában a világ is tudja. Elfátyolozva bár, de érintve van Bulgáriának Oroszországhoz való viszonya is.

Az ülésszaknak fontos és nevezetes reformteendők vannak s mi örömmel látjuk a bolgár nemzet képviselőit ilyen mukában elfoglalva, melyhez őszintén a legjobb sikereket kívánjuk.

A trónbeszéd mindenütt igen jó hatást keltett s a fejedelem iránt hazatérte óta, még fokozottabb a rokonszenv a bolgárok között.

A német császári pár kitűnően érzi magát Konstantinápolyban. — Vilmos császár folyó hó 4-én reggel 7 órakor a katonai kísérettel az európai édes vízek mellé lovagolt ki, majd a katonai iskolát látogatta meg, a hol többek közt tüzérségi gyakorlatokat tartottak. A császár megelégedésének adott kifejezést a török főtisztek és a német tisztek előtt, különösen dicsérőleg nyilatkozván a katonák kitűnő magatartásáról. A császár ezután a Grand rue de Pera-n keresztül Stambulba lovagolt és a város regi falát megkerülte. A császárné reggel megtekintette a bazárt, délután három órakor pedig a német kórház-egylet elnökségét, az orvosokat, a dlakonissákat és a nőegyesület elnökségét fogadta. A fogadás a kórház kertjében történt, mert a császár netalán infektiótól tartott. A császárné sajnálatát nyilvánította, hogy nem tekintheti meg a

kórházat, nagy érdeklődéssel tudakolódott a diakonisták működése felől s igen nyájasan beszélgetett az orvosokkal és az elnökség tagjaival. A császárné azután Radovitz nagykövet neje által bemutatatta magának valamennyi apácát, valamint a nőegylet által felajánlott himezett ágyterítőt, a török női munka remekművét. Végül a császárné a kórház albumába bejegyezte a nevét és elbucszván, a kórházegylet elnöksége tagjainak, valamint Suhle követségi lelkésznek kezét nyújtott, utóbbinak köszönetet mondván odaadó tévekenységeért.

Innen a császári pár nagy kísérettel a »Sultanie« yachton Therapiába ment. Megérkezésük alkalmával az összegyűlt közönség lelkesen megéljenzte őket. Ő felségeik Radovitz német nagykövet vezetése mellett megtekintették a követségi palota parkját s a Moltke tiszteletére emelt emléket, melyet a német telep készítetett. Az emlék obelisk, Moltke melléképével. Őt órákor a császári pár visszatért Konstantinápolyba. Az egész Boszporus fényesen ki volt világítva a tündéri látványt nyújtott. Fél hétkor ő felségeik a Yildiz-palotába érkeztek, hol a szultán ebédet adott. Pera főbb utcáit végig ki voltak világítva. Az időjárás barátságatlanra fordult. Bismarck Herbert gróf meglátogatta a nagyvezírt és az angol nagykövetet, ki régi ismerőse. Vilmos császár megtekintette a császári muzeumot is, hol Hambybey és Humann igazgatók kalauzolták. A császárné a szultán vezetése mellett, Ragowitz nagykövet neje kíséretében meglátogatta a a háremet, a hol a császárné kíváncsiságára a szultán két leánya zongorához ült s eljátszotta a porosz himnust és Chopin több művét. A látogatás háromnegyed óráig tartott. A német telep az idegen vendégek tiszteletére ebédet adott, melyen nyolczvanan vettek részt. Az ebédnél Gilat főkonsul, ki az elnöki tisztet vitte felköszöntötte a császárt. Arnim kapitány a német tettep élte.

Vilmos császár Kiamil basa nagyvezérnek a fekete-sasrendet adományozta, Szaid basa külügyminisztert pedig értékes keretbe foglalt arczképével és két gyönyörű vázával ajándékozta meg.

A császári pár ott tartózkodások s a szultán igazán szíves vendégszeretete által annyira el van ragadtatva, hogy a szultán kérésére valószínűleg egy nappal meghosszabbítják időzésüket; de ez még nincs véglegesen elhalározva. Kiamil pasa nagyvezér kitüntetése a fekete sas-renddel nagyon jó hatást keltett. E ritka kitüntetésben, a fennálló barátságos viszonyok bizonyítékát és méltánylását látják a nagyvezér loyális szolgálatainak.

A német birodalmi gyűlés f. hó 4-iki ülésében hosszabb vita után elintézte a socialista-törvény alkalmazásáról szóló jelentést.

A cseh tartománygyűlés nov. 4. ülésén Sedlak indokolta az általa és elvtársai által benyújtott indítványt, mely szerint megvizsgálandó, hogy a magyarországi új vasuti tarifák mily hatással vannak a csehországi iparra, különösen pedig a cukoriparra. A kormánytól megkövetelendő, hogy ez a magyar kormánytól azonosan járjon el, ha ott a mezőgazdasági és ipari termékek kedvezményekben részesülnek, ugy e kedvezményeket haladéktalanul életbe kell léptetni itt is és a monarchia két felének tarifaviszonyaiban analog alapelveknek kell érvényesülniük. Az indítványt külön bizottsághoz utasították.

A svájci szövetség jövő évi költségvetése 72.532,300 frc bevételi és 85.538,300 frc kiadási előirányzat mellett 13.006,000 hiánnyal zárul, amiből löfégyverekre 5.734,000 frc és löszerre 3 millió frc. rendkívüli kiadás esik, úgy hogy a rendes kezelés deficitje 4.271,400 frcot tysz. A katonai kiadásokat 20.300,009 frankkal emelték a múlt évihez képest.

Az »Agence de Belgrade« illetékes helyről nyert felhatalmazás alapján teljesen alaptalannak nyilvánítja egy bécsi lap híret, hogy a cabinetet legközelebb reconstituálni fogják s néhány tagja — köztük Tausanovics belügyminiszter — kilép. A balkán népek solidaritását hangoztatja a belgrádi »Odjek«, a kormány és a radicalis pártnak fölárja.

A marokkói kormány tárgyalást folytat Németországgal Krupp-ágyuk vásárlása iránt. A kormány öt millió pesát akar e célra fordítani. A szultán meghatalmazottja legközelebb Berlinbe megy a szükséges informaliók megszerzése s az eladási feltételek megállapítása végett. A múlt héten három német ember utazott marokkói viseletben Alcazaron keresztül. Azt hiszik, hogy az illetők a német kormány emberei s azzal vannak megbízva, hogy fölvegyék az ország fontosabb városainak helyrajzát.

Hol az igazság?

»Hol az igazság?« czimen Józsa Mihály ev. tanítóval való röpírat felvett ki. Nem akarjuk annyit magunkhoz venni, mint az igazság, hanem csak azt, ami igazságos.

nyira megsérteni Józsa urat, hogy azzal foglalkozzunk. Nem is említettük volna meg e helyen, ha a lapunk 119 számában megjelent »A brassói magyar dalárda« cz. cikk szerzője »a magyar társadalom egy tagja« nem kér fel arra, hogy a reá vonatkozó részt közöljük, minthogy ő tisztázni akarja e kérdést az igazság érdekében.

Ez az oka annak, hogy Józsa Mihály ur röpíratából közöljük az alábbi részt:

»Eltekintve ezek után egy s más aprólékos s komoly számba nem vehető megjegyzésektől, a 119. számban megjelent támadására nézve látom szükségét a helyreigazításnak; s bár irtódom az álarczoktól s velők polémiába bocsátkozni épen nem óhajtok, arra vonatkozó észrevételeimet a következőkben mondom el.

Azt mondja cikkíró, hogy a visszavonás és megférhetetlenség vádja nem áll különösen a felhozott 21 év első felére. Erre nézve a »Nemere« 1880. évi 37. számában a 21 év legelső felére vonatkozólag szó szerint ez áll: »Valaki üszköt dobott! az egyetértés szilárdnak tetsző épületébe, s alig pár évi tennállás után a brassói magyar dalárda kebelét visszavonás dulta, szívét kasztsszellem perzselte meg. A kereskedő nem akart az iparossal énekelni, az iparos sértődve fordított hátat a kereskedőnek, a hivatalnok észrevételül eltűnt. Lángba borult egy magyar intézmény: a láng feje fölött összezsapott, aztán kialudt minden. Nem volt többé dalárda.«

Ezt, valamint a jelzett lap 38, 39. és 40. számaiban a dalárdáról elmondottakat még ez ideig senki sem czáfolta meg, pedig föl nem lehet tenni, hogy tíz év előtt is ne lett volna cikkíró a magyar társadalomnak épen olyan osztatlan tiszteletben részesülő alakja, a magyar dalárdának oly igaz barátja, mint ma. S ha meg nem czáfolta senki, akkor lehetett jogom nekem, a történet írójának azt alapul felhasználni. Különben is ha az általam írottakat kissé figyelmesebben átolvasta volna cikkíró, meggyőződhetett volna, hogy a működés beszüntetésének okát illetőleg egy véleményen vagyok vele, hisz a dalárda 25 éves történetének 14. oldalán így írok: »... részint azon körülmény következtében, hogy az egyet — a városról való eltávozás folytán — legjobb működő tagjait veszítette el« stb. »a dalárda étetére kedvezőtlen fordulat állott be.«

Hogy a dalárda 1863-ik évi első nyilvános fellépése csak kevés számú magyarság előtt történt legyen, megvallom, nem dicsekedhetem a szemtanu hitelességével: a mit irtam, egyesek nyilatkozatai után irtam; hogy azonban magam sem voltam megelégedve a sürgősen összeszedett adatokkal s azoknak kiigazítását igyekeztem eszközölni, mutatja ismét a dalárda 25 éves történetének 6. lapján mondott eme pár sor: »... Mindannak daczára az estély 1863 január hó 28-án a »Nap« című vendéglő nagy termében, nagy számú magyar közönség részvéte mellett megtartott, anyagilag is szép eredménnyel.«

Hogy Benedek ur 1865. február hó 24-én vette át a karnagyságot Kollertől, azt a hiteles jegyzőkönyv igazolja; azt pedig, hogy már az év végén le kellett neki mondania — hogy mi okból nem tudom — sejteti velünk az 1868 ápr. 16-án felvett s nt. Molnár János és Temesváry Miklós urak által hitelesített jegyzőkönyv. Ezen pontnál tudomásom tehát csak annyiban lehet zavaros, a mennyiben zavarosak, legalább nem világosak a jegyzőkönyvek. Azt azonban meg nem érthetem, hogy cikkíró hogyan hozhatja össze a Benedek ur lemondását a surlódások kifejlődésével a mondatrészek különös csoportosítása által, a mikor én e két dolgot sehol és soha nem mondtam egymással kapcsolatban; nem mondhattam azon tiszteletnél fogva sem, melylyel én Benedek ur iránt viseltetem.

Ha mégis van valami állításaim közt, a minék hitelességéhez szó fér, az nem lehet más, mint az, hogy a 17 alapító tagról azt merészlém mondani, hogy azok egytől egyig az iparos osztályból valának; holott kető u. m. Alsó és Sárdy urak — mert a jegyzőkönyv itt Kelemen és Kerestély urakat nem ismeri — kereskedők valának. S én itt szívesen ismerem be tévedésemet, nehogy e miatt »kasztsszellem perzselje meg a mi szíveinket is«.

A mi most már a 21 évre vonatkozó részvételességet és közönyt illeti, legyen szabad hivatkoznom t. Víz József kir. törvsz. bíró akkori elnök urnak a dalárda 25 éves történetének 23., 54., 25. oldalain közölt elnöki beszédére; legyen szabad hivatkoznom Rápolyty Károly elnök ur által annak idején kibocsátott nyomtatott felhívásra: legyen szabad azok tényekre hivatkoznom, melyeket a jegyzőkönyvek igazolnak, a melyek szerint a részvételesség és közöny miatt választmányi és közgyűléseket másod-, sőt harmad-, negyedik és ötödik alkalommal kellett összehívni, míg százazatképes lehetett.

Nem irhatok hosszasan . . . kezem remeg . . .
érezem a halál fagyos kezét . . . Ne sajnálj barátom,
mert boldogan halok meg . . .

Ó boldog!

Karjai közt fogok meghalni.

. . . Tehát utolsó perczeimben leszek legboldogabb!

Ó mindig mellettem van.

De azért nem tudja meg, hogy utolsó lehelete, mig forrón szerettem . . . Mert ha azt tudná, megzavarná mostani nyugalma . . . de így, nem tudva a valót, majd megsirat — mint egy jó testvért. . . Gyermekei szeretete el fogja vele feledtetni egykori szerelmét! . . .

Senki sem sejtja a valót. Mindenki azt hiszi, hogy régi gyermekkori baj ez. Csak én és te tudod, egyetlen barátom, hogy mi okozza haláloamat . . .

De arra kérlek, maradjon ez örökké titok . . .

Jöjj, el ha tudtul adják haláloamat . . . Borulj arra a meghidegült szívre, a mely mig forró volt: oly végtelenül szeretett! . . .

Utolsó gondolatja is ő s te leszed

Zoltánodnak.

(Vége következik.)

az ezekre való hivatkozás után legyen szabad tisztelettel kijelenteni, hogy

- a) ez a tényállás,
- b) hogy én mindezekben sem a tagok közötti legszivesebb barátságot, sem az egyetl iránt különös érdeklődést nem látok, épen azért
- c) állításaimhoz ragaszkodom s az azok czáfolására felhozott sértő jelzőket el nem fogadhatom.

Székely Mózes emlékezete.

Írta: Koós Ferencz.
(Folytatás.)

Bektás basa, a ki az ütközet előtt magyar ruhába öltözött s fejére kalpagot tűzött azért, hogy csatavesztés esetében könnyebben menekülhessen törökjeivel, kiket a szekérsánczon kívül állított fel, nem vett részt ezen ütközetben, csak nézte azt, mialatt katonái folyvást kiabáltak.

Elhagyta tehát ő is Székely Mózes, kit a hadiszerencse is elhagyott. Mielőtt Bektás elszaladt volna, megizente Mózesnek, hogy inkább gondoskodjék magáról, mint a reménytelen ütközetről. Mózes meg azt izente vissza, hogy ő hadakozni jött, nem pedig azért, hogy elszaladjon; ő életét, melyet a hazának szentelt, a hazának fogja feláldozni.

Bektás a tigrisbőrrel kivetkőzvé, seregét összeszedte; elszaladt Szász-Hermány felé s onnan az Olton át menve, megzem állott Szász-Sebesig.

Innen megizente a Gyula Fehérvári polgároknak, hogy Mózes a csatában elesett, tegyenek a mit tehetnek s veszett ügyükön úgy segítsenek, a mint tudnak. Szaladását azzal akarta szépíteni, hogy újabb segítségre nyújtott reményt s ezzel a vaskapun át Karánsebesre s majd Temesvárra futott.

Bethlen Gábor is, midőn észre véve, hogy a sereg körül van véve, és az ellenség elnyomva, katonái az ő felhívására tömeget képeztek, és kitörték. Erre a veszély kényszerítette — írja Bethlen Farkas — a legégetőbb szükségnek engedett, midőn Rhédey Ferenczcel az ütközetből sértetlenül elmenekült.

Székely Mózes is látva, hogy hasztalan küzd a sors ellen, a szétszakított szekérsorban nyilást levén, Bogáthy Miklóssal és három-negyed magával egy szekérrudján átugratott s övéinek legbizonyosabb pusztulása előtt menekülvén, pejlóván Brassó felé indult. Azonban ő sem kerülhetett ki övéinek ádáz sorsát. Mihelyt a ráczok és oláhok észrevették ezt, utána rohantak Mózesnek és Bogáthynek s egy vízfolyásánál (a vidombáknál) csakbamar utól is érték őket.

Rácz György kevély hangon utána kiáltott, hogy adja meg magát. Székely Mózes erre megemlékezvén fejedelmi méltóságáról, elöklélte magában, hogy nem hal meg hitványabb halállal s nem veszi el Erdélyt, mint a hogy szerezte és küzdelemre szánta magát. Azt felelte, hogy ő önként az ellenség kezébe menni nem fog, hanem ha az Isten úgy végezte, a hazáért örömet kívánja a halált. Jöjjön tehát a hitszegő és Erdély árulója. Székely Mózes fontos dolognak tartotta, hogy miképen essék el. Kijelentette, hogy ő lelkét csak hősieken fogja elveszíteni s ugy is tett, a mint mondotta, harczolva védte magát, a meddig csak lehetett.

Volt Mózes szolgálja, egy kádicsfalvi Nagy János ez, midőn látta volna, hogy egy néhány kopjás jön utánok, igen emberül forgolódott, sok ideig vagdalkozott velük és tartóztatta őket, úgy annyira, hogy ha öt vagy hat lett volna Mózesrel ilyen, elszaladhatott volna. Végre ezt levágják és Mózes kezdék érdekelni, úgy egyszersmind egyszerre sokan vágnak t. i. Mózeshez.

Kicsoda sebesítette legyen meg először az bizonytalan; de bizonyos, hogy Mózes harcot állott nekik, (szembe szállt velök és személyes viadalra ment) először buzogányt ragadván, egy oláhot, ki közelében érdeklő vala úgy ütötte agyon, hogy a szeme a fejéből egy fél arasznyira kiugrott; másikhoz azon buzogányt hajtja, ezután hegyes tört ragadt, mikor így harczol vala, puska lövés esik rajta, de hol találták legyen, nem tudják, harmadszor kopjával ötlelik által (szurják keresztül) és így esik el.

Azon a harczon Bogáthynek nagy sebe esik fején, Mózes mellett, melyben meg is hala Brassóban.

Némely történetírók azt állítják, hogy csik-szent-mihályi Katona Mihály, mások meg azt, hogy Ráduly Vajda Pán vagy Pán nevű szolgálja lötte keresztül. Mihelyt lováról lebukott, Rácz György tüstént levágta pallosával a fejét, melyet nemsokára Brassóba vittek, hogy ott látva, többé benne ne reménykedjenek. A brassóiak ezt látva, reményük kétségbeesésre változott s egészen le lettek verve.

Fejbőrét aztán a Ráduly katonái lenyúzták és szalmával kitömve, katona-szokás szerint a fogarasi várfalára tűzték s ott rothadt el. A fejbőről megfosztott koponya, mindenek szeme láttára sokáig a piacon

a szemeten hevert, melyet aztán Fejér Mihály (Weisz Albus) Brassó város polgármestere, az ellenség gunyja előtt eltüntetvén, saját kertjében kis gödröt ásott és eltemettetett. Ez a kert pedig épen ezen a telken volt, mely 286 év után Nagy István derék honfitársunk tulajdona lett.

Mikó Ferencz történetíró szerint: „Az oláhok, ráczok, kik nem annyira ismerték Mózes, mikor leverték volna a lováról, a többi futók után kezdetek nyargalni,

(Folytatása következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Lapunk azon tisztelt előfizetőit, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük hátrálékaik mielőbbi szíves beküldésére.

József főherczeg leánya menyasszony. A „Pressburger Zeitung“ azon érdekes hírt közli, hogy Ferencz Ferdinánd főherczeg, a magyar korona leendő örököse, eljegyzi közelebről Maria Dörötya főherczegnőt, József főherczeg leányát.

Püspöki látogatás. Szász Domokos erdélyi ev. ref. püspök szombaton, f. hó 9-én d. u. 2 óra 15 perczkor a gyorsvonattal Brassóba érkezik, hogy az itteni ev. ref. egyházat meglátogassa. A püspök u. határozott kívánságára minden hivatalos és ünnepélyes fogadtatás elmarad, jöllehet, az egyházközség tagjai nagy előkészületeket tettek, hogy nagynevű püspöküket méltóan fogadhassák. A püspök u. vasárnap d. e. az ev. ref. templomban isteni tiszteletet tart, melyen ő maga fog szónoklatot tartani. Az isteni tisztelet után — mint értesülünk — a püspök ur elnöklete alatt egyházmegyei közgyűlés fog tartatni.

Az első állércstély, melyet a brassói magyar protestáns nőegylet tegnap este kitűnően sikerült. Tér szűne miatt referádánk jövő számunkra maradt.

Tiszti estélyek. A brassói és vidéki katonai tisztikar az idei tél folyamán is rendez több tánczvigalmat, nevezetesen november 9-én és 27-én; december 14-én és 31-én; 1890. márczius 6-án s 22-én. Ezekon kívül rendez két hangversenyt 1890. január 25-én és febr. 15-én. A tisztikar multságainak eddigi fényes sikere elég reklámja a rendezendő estélyek is.

Ez is hazafiság. Valami „Brassói“ nagy hazafi „Das Kronstädter Magyarenthum“ czimen a „Kronstädter Zeitung“-ban ír vezércikket a brassói magyarságról. Veszett fejszének a nyele az ilyen hazafiság, mely rut személyes gyűlöletből nem átalja a magyarság ügyét átvinni egy oly nemzetiségi lap hasábjaira, mely azt írta volt, hogy késhegyre megy a magyarsággal. Ezek azok a nagy hazafiak, a kik másoknak akarnak bizalmatlanságot mondani. Ezek perorálnak álnévű támadók ellen! Az igaz, hogy ez példás hazafiság! Az ily hazafiak akarnak domináló szerepet vinni a brassói magyarság között. És még akad ember, a ki ezeknek felül!

A negyedmillió ternő ügyében érdekes fordulat állott be: a főügyész a vádat magának tartotta fenn s az iratokat már fel is küldette magának.

Helyreigazítás. Haydn Hugó helybeli róm. kath. főgymn. tanár ur annak kijelentésére kért fel, hogy ő az Emke nek Gyulefahérvárt lett rendes tagja. Midőn ezen kérésének készséggel teszünk eleget s azt is igazoljuk, hogy Haydn ur a gyulafehérvári tagok névsorában 1887-ben előfordul, tartozunk egyúttal kijelenteni, hogy az Emke brassó megyei választmányának sem irattárában, sem jegyzőkönyveiben sehol sem fordul elő annak nyoma, hogy Haydn Hugo ur a brassói választmányhoz áttételezett volna.

Szökevény. A honvédségi őrzőjárt tegnapelőtt egy szökevényt fogott el Vidombákon. A mikor a Barcza hidra érték, belevetette magát a vízbe, így akarva menekülni. De nem sikerült. Mikor kíséretével Ó-Brassóba érkezett, ismét szökési kísérletet tett. Egy házba akart menekülni, s már rohant feléje, midőn az őrzőjárt tagjai utóérték; ekkor bengrott egy mintegy 15 méter mély kutba. Hiába volt minden kísérlet, őt onnan kihozni, nem sikerült. Végre, mintegy 1 és fél óra múlva a maga jó szántából felmászott egy lebecsátott létrán — sértetlenül. Természetesen, most még kurtábbra fogták.

Fa-áresés. Vasárnaptól kezdve a fa ára olcsóbb lesz. Négy ürméter fa 9 frt. a város faraktárban — szállítás nélkül — azaz 1 frttal olcsóbb, mint eddig volt.

Kamatláb-emeelkedés. Az osztr.-magyar bank brassói fiókja felemelte e hó 6-tól kezdve a leszámítolás kamatlábát 5%-ra, a hitelüzletét 6%-ra.

Gyilkosság és öngyilkosság. Budapesten f. hó 4-én ismét borzasztó dráma játszódott le. Paraczi földmives Marschal Maria nevű szeretőjét agyonlőtte, aztán maga ellen fordította fegyverét. Szörnyű tettének indoka alapos feltékenység volt.

Sport. Szökefálván e hó 1-én igen kedves, még

eddig Kis-Küküllő vármegyében szokatlan sport-ünne pélyt rendezett a szökefalvi nagy birtokos, Paget Olivér. A Szökefalva és Dicsőszentmárton között elterülő szép réten versenylovaglást rendezett, akadálylyal összekötve. Ez még nem oly különös valami. Hanem az már — különösen nálunk — szokatlan és mégis igen jól eső, hogy a versenyben szépeink közül részt vett Paget Olivérné és Pekry Sándorné. Valóban ki kell emelnünk nőink bátorsággal párosult lovaglási ügyességét. A vegyes uri társaságban leginkább kitűnt Pagetné bátor és ügyes lovaglási képességével, a mi annál inkább bámulatra méltó, akár iram-kitartásban, akár az akadályok legyőzésében, hogy alig pár hete gyakorolja magát a lovaglásban. Igen sok nézője volt e különben hasznos sportnak.

Nagy a nyomor Udvarhely megyében. Negyvenkét községben nyomorog a lakosság. Az inségesek kaptak összesen vagy 12000 forint segélyt, 14,000 forint inségkölcönt; ezenkívül 5000 forintot kaptak utépítési munkálatokra. Az azonban kevés, mert a 42 községnek legalább is 80,000 lakosa van és így a 12,000 frt segélyből csak 15 krajczár jut egy-egy lakosnak. Egy öttagu család 75 kr segélyben részesül, szinte csak egyszer és ha ezt egy nap alatt megeszi, akkor másnap megint éhezhetik. A közutakra engedélyezett 5000 frtból pedig, ha csak 15,000 családfőt veszünk számításba, egyszer s mindenkorra 33 és fél kr. jut egynek-egynek.

Szerencsétlenség egy bányatelepen. A gróf Sztáray Antal tulajdonát képező kőszénbánya telepen egy munkás áldozatul esett társai hanyagságának. A felszínen mész- és szénkilugozással foglalkozó munkások ugyanis egy mésszel rakott vedret vigyázatlanságból eleresztettek s a veder lezuhanván az aknába, a lent dolgozó Soós Károly munkást találta s oly súlyosan megsebesítette, hogy a gyorsan alkalmazott orvosi segély daczára reggelre meghalt.

Creolin a neve a legújabb szernek, mely a jelenleg uralkodó szarvasmarha és juhok szájs- és körömfájása ellen a leghatásosabban alkalmaztatik. Elismert szakférfiak tapasztalatai után eredő nyilatkozatai szerint ezen szer fölülmulhatlan és a gazdálkodó közönségnek nem elég melegen ajánlható. Mai számunkban egy ezen „Creolin“-ra vonatkozó hirdetés olvasható, és a vevő közönség érdekében még csak azt óhajtjuk megjegyezni, hogy megrendelésnél a használati utasítás is megküldetik.

Közigazdaság.

Vasuti anyagok és leltári tárgyak szállítása. A magyar északkeleti vasut vezérigazgatósága az 1890. üzletévben szükségilendő anyagok és leltári tárgyak szállítását nyilvános ajánlati uton szándékozik biztosítani.

A szállítandó tárgyak a következők, u. m. Tölgytalpfák, kemény és puha deszkák, padlók műhelyi és pályafentartási czélokra, építési jegenye-fenyőfa, kerítés-rudak, karók és oszlopok, léczek, zindelyek és bükkfaszén; kádár-, asztalos- és ácsmunkák, építési terméskő, zómkő-mész és portlandcement, köszörű szörű kövek, különféle agyagárak, ásvány-szén, pokróczok, paszományárak, kárpitos munkák és ágyneműek szénkosarak, szijgyártó- és bőröndös árak, olajneműek, festőanyagok és mázak, vegyészeti czikkek, vas- és aczelárak, réz és egyéb fémmeknek, szerszámok és vésnök munkák, különféle távirdai anyagok stb. Az ajánlatok f. évi november 18-ig a vezérigazgatóságná benyújtandók. Az erre vonatkozó hirdetmény a brassói kereskedelmi és iparegyesüles irodájában betekinthező.

Szállítások. A bolgár kormány 80.000 meter szürke köpenyposztó szállítására hirdetett pályázatot. Ebből szállítandó 16.000 m. Sofiába, 26.000 m. Philippopolba s 38.000 m. Rucsekba, Ajánlat tehető kisebb részletekre is, de 15000 frank értéknel kevesebbre nem. Bántpénz 5%; pályázati határidő nov. 19; szállítási határidő 1889. május 27.

A mohács-pécsi vasut igazgatósága évi 143 db. altisztai nyári sapka: 264 drb. gyapju-zubbony, 417 gyapju-nadrág, 133 posztó-felöltő, 47 bunda bélésű köppen, 484 nyakra-való, 20 nyári s 4 téli hivatal-szolgai sapka, 12 kabát, 22 gyapju zubbony, 36 posztó-nadrág, 14 posztó felöltő, 396 szolgai nyári sapka, 373 téli sapka, 650 gyapju zubbony, 1033 vászon-zubbony, 1162 posztó-nadrág, 428 szolgai posztó-köppen és 304 írha-suba szállítására hirdet pályázatot.

Ajánlat tehető az egyes ruhanemekre külön is Pályázati határidő: nov. 15.; bántpénz 5%.

*

E két pályázati hirdetést nagyon melegen ajánljuk az illető párosunk figyelmébe.

„Albina“ takaré- és hitelintézet brassói fióktelepe
1889. október havi forgalmi kimutatás.

Bevétel:

Pénzkészlet 1889. szept. 30-án	5.523	frt	43	kr.
Takarékbetétek	112.223	„	16	„
Beváltott váltók	115.474	„	78	„
Nyílt hitelek	102.418	„	31	„
Termény-kölcsönök	6.037	„	66	„
Érték- és más kölcsönök	6.035	„	—	„
Ércpénzek	10.386	„	75	„
Kamatok s províziók	5.526	„	22	„
Bizományok	142	„	86	„
Külfélék	2.064	„	98	„
Összesen	365.843	frt	15	kr.

Kiadás:

Takarékbetétek	96.853	frt	54	kr.
Leszámitolt váltók	126.741	„	08	„
Nyílt hitelek	73.027	„	12	„
Termény-kölcsönök	721	„	52	„
Érték- s más kölcsönök	21.006	„	18	„
Ércpénzek	9.729	„	99	„
Kamatok és províziók	982	„	14	„
Bizományok	13	„	48	„
Külfélék	4.002	„	52	„
Költségek és fizetések	1.264	„	96	„
Pénzkészlet 1889. okt. 31-én	31.500	„	62	„
Összesen	365.843	frt	15	kr.

Bologa V. s. k., Petresen N., s. k., Gámulea V., s. k.
bankfiókvezér. segéd. könyvelő.

Nyílt tér.)

Cs. és kir. szab.

Riunione Adriatica di Sicurtà
Triesztben.

Alapított 1838-ban.

Vagyonbiztonsági tőkéje: 26 millió forint.

A magyarországi osztály intézője:

báró Podmaniczky Frigyes.

Fentebbi biztosító intézet, mely 51 éves fennállása óta 141 milliót frtot fizetett ki károkból, minden városban és községben fő- s kerületi ügynökségek által van képviselve, biztosít a legolcsóbb díjtételek mellett tűz, szállítás és jégkár ellen és az emberek életére a legkülönbözőbb kombinációk szerint.

Az „ADRIATICA” biztosító társaság vezérügynöksége

Képviselve Brassóban A cs. és kir. szabad. Adria biztosító társulat erdélyrészi vezér-ügynöksége Kolozsvárt.

Novotny Ad. Károly

által

Nagy-utca.

Szekula Ákos,

vezérfelügyelő.

Kiss,

titkár.

Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

Brassói vasútforgalom.

Vonatindulások: a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 5 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor b) Bukarest felé: gyorsvonat reggel 5 óra 3. percz és délután 2 óra 14 perczkor. Vonatérkezések: a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 órakor; vegyesvonat este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 5 perczkor s éjjel 10 óra 17 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeáról.

Brassói piaci árfolyam.

— A pesti m. keresk. bank jelentse. —

Brassó, 1889. november hó 7-én.

Román pairpénz à 20 frankos	9.43	vétel	9.44	eladás
Ezüstpénz à 20	9.40	•	9.45	•
Napoleon d'or (aranypénz)	9.46	•	9.47	•
Török lira	10.73	•	10.75	•
Arany	5.60	•	5.62	•
Orosz papírrubél	122.50	•	123.—	•

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyössi István (D.-Szent-Márton)
Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Sz.70.809.—1889. Magyar kir. államvasutak.
Pályázati hirdetmény.

A magyar kir. államvasutak igazgatósága különféle leltári tárgyaknak u. m. I. Műhelyi és pályafentartási célokra szolgáló acél- és vasszerszámok.

II. Vasúti célokra szolgáló acél- és kovácsolt vaseszközök, bélyegzők, ólomzár fogók stb.

III. Öntött vas szerszámok és eszközök, továbbá fából és vashál összeállított szerszámok és eszközök.

IV. Butorok, asztalos-, kárpitos- és esztergályos készítmények.

V. Bádigos és lámpagyári készítmények.

VI. Ágyneműek és pokróczok.

VII. Acs és kádár készítmények.

VIII. Tűzoltó-szerek és ércöntvények.

IX. Vashál való pénz- és meneljegyszekrények.

V. Villamos-jelzési és levelezési eszközök.

XI. Külfélék u. m. tömlők, ponyvák, órás, műszerész-bőröndös, szücs- és szíjgyártó készítmények stb. 3 éven át leendő szállítása iránt nyilvános pályázatot hirdet.

E hirdetmény teljes szövege és bővebb felvilágosítás a m. kir. államvasutak igazgatóságának anyag- és leltárbeszerzési osztályánál: Andrassy-ut 75. sz. I. emelet, 47. ajtó) kapható. A pályázati hirdetmény a részletes szükségleti kimutatás és az ajánlati minta a kolozsvári üzletvezetőségénél is megtekinthető. Az ezen pályázatra vonatkozó ivenként 50 kros bélyeggel ellátandó ajánlatok 1889. évi december hó 10-én déli 12 óráig ugyancsak említett szakosztálynál benyújtandók vagy posta útján beküldendők.

Budapest, 1889. október 17-én.

A m. kir. államvasutak igazgatósága.

Hirdetés.

Van szerencsém tudatni, hogy
ügyvédi irodámat

a Színház-utczában 313. sz. a. találató házban helyeztem át.

Damian Simon,

(424) 1—3

h. ügyvéd.

**20 ló erejű
mozdony „Locomobil”**

malom hajtásra nagyon alkalmas, a legjobb karban, jelenleg épen működésben, megtekinthető. Olcsó árban eladó. Bővebbet

TUTSEK E-nél

(420) 1—3 Brassó, Nagy-utca 491.

Himzések

karácsonyi ajándékul.

Vigonia-harisnyákat, más harisnyákat, divatos szalon-kötényeket ajánl

Obert Zsófia

(417) 3—3

Lópiacz 88. sz. a.

Községeknek külön árak!!!

Száj- és körömfájás ellen
leg hathatósabb szer

a

melyet szavatolt kitűnő minőségben kicserinben és juányosan ajánl
SAVOSZT ALPHONS
az országos magyar gazdasági egyesület pártfogása alatt álló magkereskedés és gazdasági cikkek üzlete Budapesten,
(403) 3—5 Arany-János-utca 11. sz.

A legjobb

Brünni posztókat

szállítja gyári áron

SIEGEL-IMHOF

posztógyári raktár Brünnben.

Egy elegáns

őszi v. téli férfi-öltönyre

elég 3.10 méteres, azaz 4 bécsi rőf hosszú szelvény. 1 szelvény kerül

- 4-80 frt. közönséges •
- 7-75 frt. finom •
- 10-50 frt. finomabb •
- 12-14 frt. legfinomabb •

valódi bárány-gyapjuból,

valamint felsőkabát-posztók, sellemmel átszőtt kamgarnok, palmerston s boy télikabátoknak, peruvienne s tosking szalonöltönyöknek, szövetek női ruháknak stb. stb.

Jó árúért s pontos szállításért kezesség vállalattik. (327) 21—20

Minták ingyen s bérmentve.

TUTSEK E. temetkezési intézete

Brassó, Nagy-utca 481. sz. alatt, a Tehénpiacz sarkán.

Alapított 1879-ben.

Ajánlja a jelen kívánalmaknak megfelelő, dúsan felszerelt raktárát mindennemű **temetkezési cikkek**ből, a legolcsóbb félektől a legfinomabb, izléses kiállításukig, — nagyon jutányos árak mellett. **Művirág-koszorúk** és **koszoru-szalagok**ból nagy kiválasztás. — Bizományi gyári raktár az első bécsi, légmentes szilárd készülékű

éreczkoporsókból.

Saját asztalosműhelyében készített minden fajta **fakoporsókat** nagyon csinosan és szilárdul készítve, melyeket olcsó árakban árusít Saját halotti **diszkoci** a szükséges halottvivőkkel.

Továbbá átvállal teljes kiállításokat is olyformán, hogy az illető gyászolóknak épen semminemű utánjárásuk nem lesz, és ilyeneket az illető vallásfelekezet rendje és szokása szerint olcsó árban intéz el.

Végül pedig bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani hatóságilag engedélyezett

közvetítő és cselédszerző intézetemet,

előre is biztosítván a n. érd. közönséget szolid és egyenes eljárásom felől.

Becsés pártfogásért esd kiváló tisztelettel

(32) 22—24

TUTSEK E.

„ALBINA”

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe

hitelez árukra 6 és 7%₀

kamat mellett — erre vonatkozó szabályzata értelmében.

Atvesz árukat a vasúti pályaudvar mellett lévő saját raktárába való

beraktározásra

és ugyanott lévő telkein **bérbe ad rakóhelyeket** méltányos árban.

(231 c) 10—*

Bővebbet az intézet irodájában

Brassó, főtér 90. sz. a. naponként 8—2 óráig.